המעשה
הוא העיקר

פרשת שקלים
נתינה לצדקה, באופן דשקלים

א. הוראה למעשה בפועל מפ׳ שקלים: שיש להוסיף בנתינת הצדקה[1], שהרי בצדקה יש כמה דרגות: מעשר, חומש, ״כל אשר לאיש יתן בעד נפשו״ [ולתת באופן ד״כל אשר לאיש וגו׳״ שהשקלים שהיתה לצורך הקרבנות ״לכפר על נפשותיכם״[2]][3].

ב. נתינת הצדקה[5] צריך להיות באופן ד״מכם קרבן לה׳״, כביאור אדמו״ר הזקן על פסוק זה[4], שנותן כל מציאותו לה׳, שנתינת הצדקה וגמ״ח צריך להיות באופן שמכניס בזה כל עשר כחות נפשו, שנוסף להעשי׳ בפועל, חושב ומדבר על דבר זה כו׳[5].

ג. להחליט בזה עוד בשבת [שקלים] זו, [ודוקא החלטות מדוייקות לפרטים, והחלטות חדשות ובכחות מחודשים[6]], וגם להתחיל בזה כגון על ידי נתינת מאכל ומשקה [וברוחניות — על ידי עצה טובה, לימוד תורה עם הזולת[7]] וכיוצא בזה.

וזאת למודעי שהליקוט כולל הן השיחות המוגהות והן השיחות הבלתי מוגהות (רשימת השומעים), מתשמ״ח ואילך, והוא על אחריות המלקט בלבד.

1) ראה ש״פ משפטים, פ׳ שקלים, מבה״ח אדר תנש״א – התוועדויות ע׳ 9-278: ״נתינת השקלים ענינה – **צדקה**, כמבואר בכ״מ בדברי חז״ל . . ובפרט בזמן הזה (כשאין נוהגין במצות שקלים) נמשך ענין השקלים במצות **צדקה**. וכידוע מנהג ישראל ״ליתן קודם פורים מחצית מן המטבע הקבוע באותו מקום ובאותו זמן, זכר למחצית השקל שהיו נותנין באדר״ – שזהו ענין הצדקה בפשטות״.

2) וראה ש״פ ויקהל, פ׳ שקלים, כ״ה אדר א׳ תשנ״ב - שיחת קודש ע׳ 805: ״ומזה מובן לענייננו, שמכיון שההוראה היא מנתינת השקלים שהיתה לצורך הקרבנות ״לכפר על נפשותיכם״, הרי מובן, שגם ההוראה צריכה להיות על-דרך-זה – נתינת הצדקה באופן ד״כל אשר לאיש יתן בעד נפשו״״.

3) חלק (תקציר, מוגה) משיחת ש״פ ויקהל, פ׳ שקלים, כ״ה אדר א׳ תשנ״ב (השיחה האחרונה ששמעו לע״ע ע״י כ״ק אדמו״ר מלך המשיח) – סה״ש ע׳ 441.

4) ראה בשיחת קודש שם ע׳ 807: ״[**לאחר חלוקת המשקה וכו׳**] **- שיחה ד׳** - כאמור לעיל, שבעמדנו בש״פ שקלים הרי הלימוד וההוראה שצריכים ללמוד משבת זו בנוגע למעשה בפועל הוא – להוסיף בנתינת הצדקה. ונתינת הצדקה צ״ל באופן ד״**מכם** קרבן לה״ (ונשלמה פרים שפתינו״), כביאור אדמו״ר הזקן בדרושים שלו על פסוק זה״.

5) סה״ש שם: ״וגם באופן הנתינה ישנה הוראה מפרשת שקלים: נתינת מחצית השקל היתה בשביל קרבנות ציבור, וידוע ביאור אדה״ז בפירוש הפסוק, ״אדם כי יקריב מכם קרבן לה״ שכדי שהאדם יתקרב לה׳ הוא ש״**מכם** קרבן לה״, שנותן כל מציאותו לה׳. ומזה מובנת ההוראה למעשה בפועל שנתינת הצדקה וכו׳״.

ראה שיחות קודש שם ע׳ 805: ״הן במחשבה – שהוא פועל בעצמו שכל מחשבתו במשך כל היום תהי׳ חדורה אך ורק בהענין דאהבת ישראל, הן בדיבור – כפסק דין אדמו״ר הזקן ש״נכון לומר הריני מקבל כו׳״, בדיבור דוקא (כולל גם הכוונה שבזה, מחשבה, עכ״פ – הכוונה דהפירוש הפשוט שבזה), הן במעשה, והוא העיקר – מעשה הצדקה בפועל, ״כל אשר לאיש יתן בעל נפשו״״.

6) ראה שם בשיחת קודש ע׳ 6-805: ״ועוד ועיקר שתיכף ומיד מקבלים החלטות טובות בכל האמור, ודוקא החלטות מדוייקות לפרטים, והחלטות חדשות ובכחות מחודשים, שהרי בכל רגע ורגע נעשית התהוות כל העולם על ברואיו כולל כאו״א מבני ישראל – באופן חדש ממש מהאין האמיתי, וממילא מובן, שגם ההחלטות בענין הצדקה צריכות להיות באופן חדש לגמרי. ועד לצדקה שכוללת בתוכה גם את הענין דגמילות-חסדים (שלמעלה מצדקה), כמדובר כמה פעמים״.

7) ש״פ משפטים, פ׳ שקלים, מבה״ח אדר תנש״א – התוועדויות ע׳ 287: ״ההוראה לפועל . . שבת פרשת שקלים ושבת מברכים אדר (שנקדתו היא פורים, קשור במיוחד עם צדקה, ״משלוח מנות איש לרעהו ומתנות לאביונים״) – צריכים לעורר אצל כל אחד ואחד להוסיף בנתינת הצדקה, הן בגשמיות – בממון גשמי, ואכילה ושתי׳ גשמית, והן ברוחניות – ע״י עצה טובה, לימוד תורה עם הזולת, וכיו״ב. ועוד וגם זה עיקר – בנוגע לצדקתו של הקב״ה, כולל בגילוי פנימיות התורה האבן יקרה בכתר המלך, מלך מלכי המלכים הקב״ה) – על ידי הוספה בלימוד פנימיות התורה, נוסף על ההוספה בלימוד התורה בכלל, וכפי שנתגלתה בתורה החסידות, ותורת חסידות חב״ד, באופן דהבנה והשגה, דד בו בפנימיות עד שזה מתאחד אצלו ביחד עם נגלה דתורה. ונוסף על הלימוד בעצמו – גם לעורר אחרים ללמוד (או ללמוד בעצמו אתם) פנימיות התורה, תורת החסידות״.

חודש אדר
להרבות בשמחה מהתחלת החודש

א. מהפתיחה[1] דחודש אדר (״משנכנס אדר״) צריך לשאוב מיד כוחות להרבות בכל עניני שמחה, על ידי זה שכל אחד ואחת מקבל החלטות טובות ומביאם לפועל - להשתדל בכל האופנים להוסיף ולהרבות בדברים המשמחים[1].

ב. ״משנכנס אדר מרבין בשמחה״ כולל יום א׳ דראש חודש אדר[2], וגם שבת מברכים אדר, שבו מתחילה כבר ה״כניסה״ דחודש אדר, ועד על ידה המשכת הברכה בכל החודש[3].

ג. להוסיף בכל עניני שמחה, הן בנוגע אליו בעצמו, והן בנוגע לשמח את הזולת [ובפרט על עשרה גדולים מישראל[4]] (כידוע ששלימות ענין השמחה היא דוקא ביחד עם הזולת)[5] ויש ל״הרעיש״ על דבר זה בכל העולם כולו[6].

להקדים ולהוסיף בהשמחה מיום ליום

ד. [הנ״ל הוא] באופן דמוסיף והולך ואור ושמח בכל יום ויום מ[ב׳] חודש[י] אדר, להוסיף בכל יום בעניני שמחה [כידוע שבשמחה צריך להיות חידוש בכל יום - ״פנים חדשות״][7].

---

1) משיחת לילות ד׳ ה׳ ו׳ וש״פ תרומה תשנ״ב – התוועדויות ע׳ 297: ״ע״פ הידוע שלפתיחת הדבר כח מיוחד, הפותח את הצינור לשמחה במשך כל ימי חדשי אדר״. וראה ש״פ ויקהל תשמ״ט – התוועדויות ע׳ 391: ״ולהעיר, ששמחת פורים היא למעלה משמחת המועדים, כי, שמחת המועדים היא במדידה והגבלה, ועד ש״חייבין ב״ד להעמיד שוטרים ברגלים שיהיו מסבבין ומחפשין (אפילו) בגנות ופרדסים כו׳״, משא״כ בפורים השמחה היא למעלה ממדידה והגבלה, ״עד דלא ידע״, ומעין זה – ״משנכנס אדר מרבין בשמחה״, שבכל חודש אדר צ״ל ״פורים׳דיק״, שמחה שלמעלה ממדידה והגבלה. והמעשה הוא העיקר – לא רק הדיבור בזה, וקבלת החלטות טובות, אלא מעשה בפועל, כמבואר בתניא . . שמחה כפשוטה, אלא, שכדי שיהי׳ המעשה בפועל יש לעורר על זה בעוד מועד, לפני ר״ח אדר. ויש להתחיל בפועל ממש תיכף ומיד – ביום השבת, ובפרט בשבת מברכים החודש . . ע״י אמירת לחיים על יין המשמח״. ע״ד שמחת פורים בכל החודש ראה גם ש״פ תרומה תנש״א – התוועדויות ע׳ 304. וש״פ תרומה תשמ״ט – התוועדויות ע׳ 337.

2) ראה ש״פ תרומה תנש״א הערה 11 – התוועדויות ע׳ 300: ״כולל גם יום א׳ דר״ח אדר, דאף שבמנין ימי החודש ה״ה יום ל׳ דחודש שבט . . מ״מ, להיותו גם (יום א׳ ד)ר״ח אדר, הרי הוא בכלל ״**משנכנס אדר** מרבין בשמחה״. ושם בהפנים ע׳ 1-300: ״ויש להוסיף בהדיוק ד״**משנכנס** אדר״ – שעיקר ושלימות **הכניסה** דחודש אדר היא לאחרי שעבר יום שלם מהימים דחודש אדר (א׳ אדר), ועומדים ביום **השני** דחודש אדר . . שאז מתחיל עיקר ושלימות הענין ד״(משנכנס אדר) מרבין בשמחה״. ושם הערה 14: ״משא״כ היום שלפניו, עם היותו יום א׳ דר״ח אדר, ה״ה גם יום ל׳ שבט, ואדרבה: להיותו יום השלושים דשבט . . מודגש בו ענינו של חודש שבט יותר מאשר ענינו של חודש אדר, ולכן אין זה ״משנכנס אדר״ בשלימות״. [ושם הערה 53: ״ויש לעיין בנוגע ליום א׳ דר״ח אדר, האם הוא בכלל ״החודש אשר נהפך גו׳״, ״כל החודש כשר למקרא מגילה״ וכו׳״].

3) ש״פ ויקהל מבה״ח אדר שני תשמ״ט הערה 112 – התוועדויות ע׳ 387.

4) ש״פ תצוה תשנ״ב – שיחות קודש ע׳ 748: ״וזוהי ההוראה מהיום העשירי בחודש לאחרי העלי׳ והשלימות שנפעלת בו ביום השבת: גם באם עד עתה היתה העבודה ״בעשרה״ באופן האמור, בעשר כוחות הנפש, הרי עכ״פ מכאן ולהבא – אין להסתפק בעשר כוחות הנפש, אלא יש לנצל הזמן [דיום השבת – באם משיח יתעכב, ח״ו עד מוצש״ק] לפעול על עשרה גדולים מישראל כפשוטו (שדוקא אז יכולים לומר דבר שבקדושה), החל מבני ביתו, מכיריו וידידיו וכו׳ וכו׳. ובפרט בנוגע לענין השמחה, ״מרבין בשמחה״, שכשהוא משמח אחרים – מיתוסף ג״כ בשמחתו הוא וכו׳״.

5) משיחת לילות ד׳ ה׳ ו׳ וש״פ תרומה תשנ״ב – התוועדויות ע׳ 297. וראה ש״פ תרומה תשנ״ב – שיחות קודש ע׳ 717: ״שענין השמחה – להיות שמח בעצמו ולשמח אחרים – צריך להיות **חקוק** בו ע״ד ובדוגמת ענין המזון הנעשה ״דם ובשר כבשרו״!״

6) ש״פ ויקהל תשמ״ט – התוועדויות ע׳ 387: ״״**מרבים בשמחה**״ ועד להשמחה שלמעלה ממדידה והגבלה (״עד דלא ידע״)״.

7) משיחת לילות ד׳ ה׳ ו׳ וש״פ תרומה תשנ״ב – התוועדויות ע׳ 297. ראה ש״פ תרומה תנש״א הערה 12 – התוועדויות ע׳ 300: ״ובכל יום – משעה לשעה ומרגע לרגע, ובפרט מתפלה לתפלה, כידוע שבכל תפלה נעשית עלי׳ לדרגא נעלית יותר״.

מוקדש לכ״ק אדמו״ר מלך המשיח, ולעילוי נשמת ר׳ יהודה ב״ר צבי הירש ע״ה **סטראל** נפטר בש״ק פ׳ נצבים, ז״ך אלול ה׳תשס״ה וזוגתו מרת **טשארנא גיטל** בת ר׳ **יעקב** ע״ה **סטראל** נפטרה בליל ה׳ טבת ה׳תשס״ו **ת. נ. צ. ב. ה. נדפס ע״י בנם** הוו״ח ר׳ **שמואל** וזוגתו מרת **מלכה שיינדל** ומשפחתם שיחיו **סטראל**

נא לתלות על כותלי בית הכנסת, ומצווה לפרסם בכל מקום! כתובתינו באינטרנט: www.moshiach.net/blind, or: www.iChossid.com

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

ה. על פי הכלל בכל עניני טוב וקדושה, שכל המקדים הרי זה משובח וכל המרבה הרי זה משובח - על אחת כמה וכמה שכן צריך להיות בנוגע לעניני שמחה, שמצד עצמם הם באופן דפורץ גדר[8].

על ידי הוספה בתורה ומצוות

ו. הנ"ל הוא לכל ראש – על ידי ההוספה ב"פקודי ה' ישרים משמחי לב", לימוד התורה, נגלה דתורה ובפרט פנימיות התורה, ותלמוד גדול שמביא לידי מעשה - קיום המצוות בהידור[9].

על ידי דברים גשמיים המשמחים לפי טבעם

ז. ועוד וגם זה עיקר - שעל ידי מרבים בשמחה בתורה ומצוות יתווסף בשמחה גם בפשטות, בענינים גשמיים ועל ידם, כהוראת השולחן ערוך[10].

ח. ובזה [הנ"ל] הן בנוגע לשמח את עצמו, והן לשמח את הזולת, החל מבני ביתו - הבעל יוסיף לשמח את אשתו, וההורים [ובפרט האב[11]] יוסיפו לשמח את ילדיהם בענינים המשמחים אותם (בטבעם) כפסק דין השולחן ערוך[12].

ללמוד ההלכות, ודרושי חסידות דחג הפורים

ט. ללמוד הלכות פורים, וגם דרושי פורים (בתורת החסידות)[13], ובאופן של הבנה והשגה, ועד אליבא דנפשי', שזה יפעל על הלימוד עד במעשה בפועל[14].

כל צרכי פורים לכל יהודי

יש להקהיל את כל בני ישראל[15], עד לפנה נדחת בקצוי תבל - "להרעיש" (רעש דקדושה) מתוך "שטורעם" הכי גדול ("א מורא'דיקן שטורעם") [ובדרכי נועם ובדרכי שלום מתוך אהבה ושמחה ("מרבין בשמחה")[16]] בנוגע לכל עניני הפורים, שאצל כל בני ישראל יהיו כל עניני הפורים, על ידי הכנה המתאימה בעוד מועד (החל משבת מברכים אדר)[17].

י. להשתדל שכל יהודי עד בכל קצוי תבל (בגשמיות או ברוחניות) יהי' לו כל צרכי החג לקיים כל מצוות פורים: (החל מהכנות לפורים כולל גם – המנהג דנתינת מחצית השקל בערב פורים[18]) מקרא מגילה, משלוח מנות איש לרעהו, מתנות לאביונים, סעודת פורים, שמחת פורים וכו'[19].

יא. הנ"ל מעורר גם על ענין הצדקה בכלל (שזהו התוכן של כמה מצוות דפורים), שבמשך חודש אדר במיוחד יוסיפו עוד יותר בצדקה[20].

---

8) משיחת לילות ד' ה' ו' וש"פ תרומה תשנ"ב – התוועדויות ע' 297. וראה ש"פ תרומה תשנ"ב – שיחות קודש ע' 714: "כולל גם עניני שמחה שעד עתה חשבו לדחותם לזמן מאוחר יותר – יש להקדימם ככל היותר, וכל המקדים הרי זה משובח, ובפרט שההקדמה נעשית בזמן "משובח" – בחודש אדר".

9) משיחת לילות ד' ה' ו' וש"פ תרומה תשנ"ב – התוועדויות ע' 297. וראה ש"פ משפטים תש"נ – התוועדויות ע' 317: "ופשוט שההוספה בשמחה קשורה עם שמחה של תורה ושמחה של מצוה – "פיקודי ה' ישרים משמחי לב", ובפרטיות יותר – הוספה בכל הג' קוין דתורה עבודה וגמ"ח".

10) לילות ד' ה' ו' וש"פ תרומה תשנ"ב – התוועדויות ע' 297.

11) לילות ד' ה' ו' וש"פ תרומה תשנ"ב שם: "כפי שרואים בפועל שעי"ז שמשמח את ילדיו, מיתווספת אצלם שמחה יתירה, מכיון שרואים שלפעמים אומר "מלה קשה" (בגלל חינוך), אבל באופן שלאחר מכן זה מביא להוספה יתירה בחביבות אליהם". [וראה ש"פ תרומה שם – שיחות קודש ע' 717: "כיון שבדרך כלל יחס האב אל הילד הוא גם באופן שאומר לו "דברים קשים" ("א שווערן ווארט") כאשר הוא בוחן את הילד, והילד לא עונה כדרוש וכיו"ב (אע"פ שמיד אח"כ הוא מנחם ומפייס אותו ("פארגלעט ער דאס")..."].

12) משיחת לילות ד' ה' ו' וש"פ תרומה תשנ"ב – התוועדויות ע' 298.

13) בענין ללמוד דרושי פורים יש להעיר משיחת מוצאי **שושן פורים** תשמ"ט ע' 462-3: "וזהו תוכן העבודה דימי הפורים – מן הקל אל הכבד: בתחילת העבודה, בהיותו בערים הפרזים שאינם מוקפות חומה במצב של עניות, **י"ד** . . ה"ה בדרגא ד"**בן כפר** שראה את המלך" (דרגתו של יחזקאל), ולאחרי זה, כשמתעלה להיות בכרך מוקף חומה, במצב של עשירות **י"ה** . . ה"ה בדרגא ד"**בן כרך** שראה את המלך" (דוגמת דרגתו של ישעי'). ..וההוראה מזה בעבודת כאו"א מישראל – בנוגע **ללימוד** פנימיות התורה, עניני ספירות כו', שעי"ז נעשה "דע את אלקי אביך" – שצ"ל בדוגמת "**בן כרך** שראה את המלך", היינו שכאשר מדברים עמו אודות עשר ספירות, לא רק עשר ספירות דעולם העשי', אלא גם עשר ספירות דעולם האצילות – אין זה אצלו דבר הכי חדש, ובמילא, אינו עושה מזה "שטורעם", ולא על ענין זה מנצל את ההתפעלות שלו. – התפעלות צ"ל אצל יהודי, ואדרבה, התפעלות היא מעיקר העבודה, אבל, ההתפעלות צריכה להיות מבחי' **שלמעלה מאצילות!**".

14) ש"פ פקודי ד' אדר תשמ"ט – התוועדויות ע' 410: "בעמדנו בחודש אדר שני, בתוך השבועיים לפני פורים – לעשות כל ההכנות המתאימות לפורים, כולל – ללמוד הלכות פורים וכו'".

15) ש"פ ויקהל מבה"ח אדר שני תשמ"ט – התוועדויות ע' 387: ""כנוס את כל היהודים", "אשר בכל מדינות המלך (מלכו של עולם), הקרובים והרחוקים"".

16) ש"פ ויקהל תשמ"ט שם בהערה 105: "כמו במ"ת, שביחד עם ה"שטורעם" ד"באימה וביראה וברתת ובזיע", הי' גם הענין ד"כפה עליהם הר כגיגית", שזהו"ע התגלות **אהבה רבה** שהקיפה כל מציאותם כו', ובמילא, הי' זה מתוך שמחה גדולה".

17) ש"פ ויקהל תשמ"ט שם: "ועאכו"כ מר"ח אדר שני)".

18) ש"פ ויקהל תשמ"ט שם ובהערה 106.

19) ש"פ פקודי תשמ"ט שם.

20) ש"פ פקודי תשמ"ט – התוועדויות ע' 410. וראה ש"פ משפטים תש"נ – התוועדויות ע' 317-8: "להשתדל בעוד מועד (ובפרט החל מר"ח אדר, שבועיים לפני פורים) בנתינת צרכי הפורים לכל אלה שזקוקים לכך (מתחיל מהנמצאים בסביבתו, וכן הנמצאים בריחוק מקום, ועד – בקצוי תבל), כדי שיוכלו לחוג ימי הפורים כדבעי באופן של "אורה ושמחה וששון ויקר", כפשוטו . . ובאופן של "משתה ושמחה", עד לשמחה שלמעלה מהגבלה. ומדתו של הקב"ה מדה כנגד מדה וכמ"פ ככה – שע"י ההשתדלות בנתינת צרכי החג להזקוקים לזה, מוסיף הקב"ה בנתינת ברכותיו לכאו"א מישראל בריבוי מופלג במשך כל השבועיים שלפני הפורים (עד שיצטרכו **לחפש** אביון כדי לקיים מצות "מתנות לאביונים", [ובהערה 114 שם: "ויש לעיין כיצד יהי' קיום המצוה ד"מתנות לאביונים" כשיקויים היעוד "אפס כי לא יהי' בך אביון""]) שמזה מובן גודל השמחה שנעשית אצל כאו"א מישראל בימי הפורים הבעל"ט".

מוקדש לכ"ק אדמו"ר מלך המשיח, ולעילוי נשמת ר' **יהודה** ב"ר **צבי הירש** ע"ה **סטראל** נפטר בש"ק פ' נצבים, ז"ך אלול ה'תשס"ה וזוגתו מרת **טשארנא גיטל** בת ר' **יעקב** ע"ה **סטראל** נפטרה בליל ה' טבת ה'תשס"ו **ת. נ. צ. ב. ה.** **נדפס ע"י בנם** הוו"ח ר' **שמואל** וזוגתו מרת **מלכה שיינדל** ומשפחתם שיחיו **סטראל**

נא לתלות על כותלי בית הכנסת, ומצווה לפרסם בכל מקום! כתובתינו באינטרנט: www.moshiach.net/blind, or: www.iChossid.com

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד